

AGRICULTURA

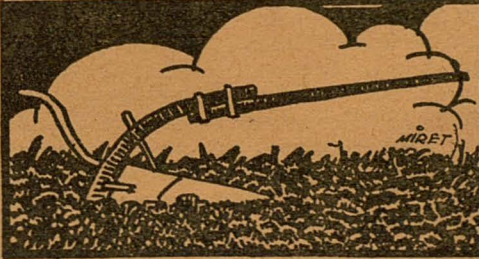
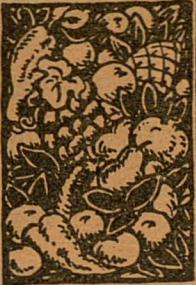
REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Director: **AUGUST MATONS**

Col·laboradors:

Ex-Professors i tècnics del Departament d'Agricultura de la Mancomunitat de Catalunya

Any IX 20 de Juny de 1925 Núm. 12

AGRICULTORS! ADOBEU AMB POTASSA DE SÚRIA

DE PRODUCCIÓ NACIONAL

Extreta de les MINES DE SÚRIA (Catalunya)

No vulgueu pagar més car un producte estranger quan podeu trobar-lo del país, reunint immillorables condicions per a l'agricultura

Demaneu la nostra Agenda Agrícola per a 1925, que es enviada gratuïtament a tothom qui ho sol·licita

PER A INFORMES I PREUS A LES AGÈNCIES I A
MINES DE POTASSA DE SÚRIA S. A.
(DIRECCIÓ COMERCIAL)

Carrer del Consulat, 1 (Gran Via Laietana)

BARCELONA

Per correu a APARTAT N.º 891, BARCELONA

AGRICULTORS

No deixeu d'emprar en els vostres treballs VITÍCOLES el

NOSPERAL Hoechst

Substitueix amb avantatge el SULFAT DE COURE

El producte més pràctic, segur i econòmic. Assajat per les Estacions Vitícoles de l'Estat, contra el Mildiu, cochillis endemis.

EL NOSPERAL és una pols grisa; es dissolt més ràpidament que el Sulfat de Coure.

El NOSPERAL preparat amb calç porta en suspensió aquestes substàncies en estat de extensa divisió, conservant-se indefinidament, mentre que el Sulfat perd molt aviat aquesta propietat, car després de la seva preparació les partícules de sulfat i calç es precipiten formant grumolls. El NOSPERAL-calç després d'algunes setmanes de preparació passa sense obstacle per qualsevol polvoritzador. El NOSPERAL s'aplica a l'1 % el mateix a la primera vegada que en els demés tractaments. Amb Sulfat de Coure és necessari l'ús del 1 1/2 a 2 %.

	<i>Sulfat de Coure</i>	<i>NOSPERAL</i>
1. ^{er} tractament (1,0 %)	18	(1,0 %) 18
2. ^{on} » (1,5 »)	27	(1,0 ») 18
3. ^{er} » (2,0 »)	36	(1,0 ») 18
	<hr/> 81 kg.	<hr/> 54 kg.

El NOSPERAL és més econòmic que el Sulfat de Coure, més pràctic pel seu ús i més enèrgic pels bons resultats obtinguts.

Productes insecticides - Material per a la vinya - Polvoritzadors i Ensofradors de les millors marques, diferents models - Escaldadors, etc., etc.

Vicens Vila Closa

Successor de KEGELS-VILA

Maquinària víti-vinícola :: Productes enològics
Articles per a boters :: Aparells per a laboratori

Passeig de Gràcia, 88 - BARCELONA

Teléfono 1338 G. - Direcció telegràfica: KEDEVILA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

TRACTORS AGRÍCOLES "CLETRAC"

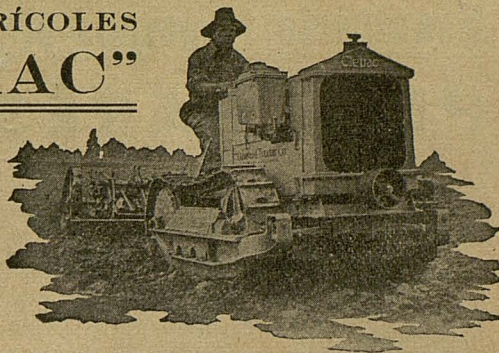
Tipus Tanc

Reconeguts pels tècnics com els de major rendiment i de més utilitat per a tota classe de cultius.

Tot agricultor progressiu i amant dels seus interessos que desitgi augmentar considerablement el producte de ses finques, deu enterar-se dels avantatges que ofereix el "CLETRAC"

Tipus W 14/22 HP.
per a tota classe de cultius
Pessetes: 12,000

Tipus F 9/16 HP.
per a vinyes, horts i petites propietats
Pessetes: 7,000

Aparells complementaris de totes classes i marques, a preus considerablement reduïts

Demanar catàlegs i proves al representant general a Espanya:

AUTOMÓVIL SALÓN
TRAFALGAR, 52 - BARCELONA

CLAPÉS I JULIA

ABANS JOSEP SANTANA SOLER

Agents exclusius per Catalunya dels Superios-fats de la «Compagnie Bordelaise des Produits Chimiques» de Bordeus.

Sulfat d'amoníac i nitrat de sosa.

Arseniat de sosa i cianur sòdic.

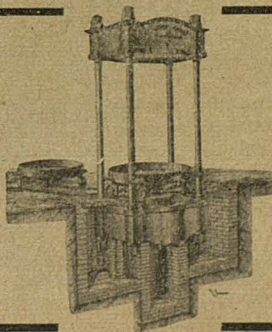
Venedors exclusius del «LYSOL» de la casa Schulke & Mavr A. G., d'Hamburg.

Gran Via Laietana, 17
BARCELONA
Apartat 226

TALLERS PFEIFFER

A. CASAJUANA PFEIFFER, Enginyer Industrial
Pere IV, 109 - Casa fundada en 1855 - Barcelona

Fundició i construcció de maquinària en general - Especialitat en maquinària per a elevació d'aigües - Fabricació d'olis - Elaboració de vins - Bombes d'èmbol per a totes les aplicacions - Presmes i bombes hidràuliques - Trens de sanejament - Arades - Molins de vent - Cilindres de paper per a calàndries - Tuberies - Preses i vàlvules de totes classes, etc. etc.

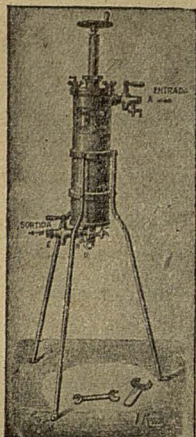

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

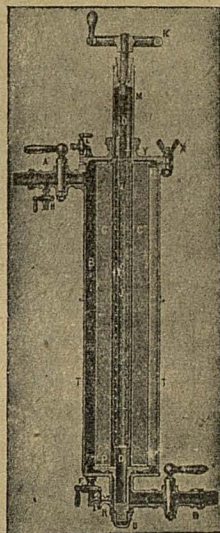
Maquinària i aparells per a l'agricultura

PERE PARÉS

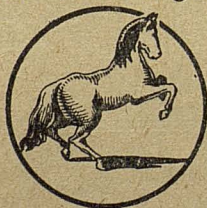
Passeig Duana, 15
BARCELONA

Diversitat de models i tamanyes de **FILTRES «SIMONETON»** per a vins i mares : Filtre «Universal» per a vins licors, alcohol, etc., regulable; funciona amb discos de cotó que es renten i tornen a servir, per tant, no hi ha gasto d'entreteniment, com de paper amianto, etc., etc.

LINIMENTO ALONSO OJEA PARA Caballos, Mulos y Asnos.

No mas fuego ni señales en la piel.

Vejigatorio, resolutivo el mas activo y económico de cuantos se conocen. No deja la marca mas leve en la piel. Se garantizan sus efectos y actividad.

Se envia un frasco de muestra a los Sres. Veterinarios que lo pidan.

DEPOSITARIOS: **J. URIACH Y C^a** (S. EN C.)
BRUCH, 49. - BARCELONA

El salvador de l'agricultura és el

Sabó - Pyrethre CAUBET

Destrueix ràpidament tots els paràsits

És un insecticida incomparable, perquè a la par que gran tòxít per als insectes, és inofensiu per a l'home i animals domèstics

Demanar mostres i fullets explicatius, gratis:

Antoni Caubet s. a.

Ribas, 5   Correspondència: Apartat 522
BARCELONA

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu **AGRICULTURA**

AGRICULTURA

REVISTA AGRÍCOLA CATALANA

Dies de sortida: 5 i 20 de cada mes

Subscripció: Barcelona, any: **Pessetes 9** -- Forà: **Pessetes 10** -- Estranger: **Pessetes 11**

Número solt: **Pessetes 0,50**

Direcció i Administració : Plaça de Catalunya, 17 (Llibreria Catalònia) : BARCELONA

SUMARI:—Crònica, per *August Matons*.—La tinya de les abelles, per *V. Variat*.—Observacions sobre la reproducció del bestiar, per *M. Cabré*.—La diftèria de l'aviram, per *Angel Grau*.—La lluita biològica contra el Prays oleellus, per *Joan Aguiló i Garsot*.—Quan s'han de dallar els camps, per *Agrícola*.—Comentaris.—Informacions comercials.—Noticiari.—Bibliografia.—Consultori.

Crònica

S'ha celebrat a Tarragona, amb l'assistència d'un grandíssim nombre de delegats l'assemblea dels vinyaters catalans. Les conclusions presentades, que publicàvem al número passat, foren aprovades unànimement. Ara seran elevades al govern i aquest les estudiarà com sempre, amb l'interès que l'afer es mereix i les arxivarà junt amb els milers de demandes i conclusions i protestes que ha anat rebent dels blataires, dels vinyaters, dels olivicultors, dels fructicultors, etc. El munt pujarà uns quants dits més amb el nou expedient.

Malgrat el nostre pessimisme, AGRICULTURA s'ha adherit a l'Assemblea de Tarragona. La nostra fèrvida simpatia pels viticultors, el coneixement de llur tràgica situació han fet que ens sumessin a un acte en el qual ells havien demostrat confiança. I ens hi hem sumat tot i no estar conformes amb algunes de les conclusions que ens semblen mancades de practicitat.

L'important, però, més que cercar una unanimitat de criteris, ha estat al nostre entendre de cercar una unanimitat en l'afirmació categòrica de la crisi de la viticultura, en exposar al govern la necessitat inajornable de cercar una solució.

Ara que, ho repetim, tot això ens sembla temps perdut i que és hora que els pagesos, com ja en altres ocasions, com a l'època de la filoxera, es decideixin a cercar-se ells mateixos la solució. És l'única manera de sortir del mal pas.

Respecte a la crisi vinícola, hem sostingut en aquestes planes, un criteri divers del de la generalitat dels propagandistes vinyaters. En la nostra opinió, la causa principal de la crisi és l'excés de vinya i consegüentment l'excés de producció. Influeixen en ella, és cert, altres factors, entre els quals cal esmentar principalment el frau, però per sobre de tot hi ha el fet innegable, evident, de l'excés de producció. Totes les lleis protectores que emparen la viticultura francesa, no reïxen a impedir que aquesta travessi períodes difícils de crisi. Es que al món es produeix avui massa vi i se'n consumeix poc. L'impedir i castigar el frau no resol la qüestió d'una manera definitiva. La solució està en proporcionar la producció al consum.

Un diari barceloní ha publicat fa poc un article defensant el punt de vista dels industrials segons els quals els tractats de comerç últims han sacrificat la indústria en favor de l'agricultura. Es una cosa que es podria discutir amb dades i potser demostrarien que si els industrials han estat sacrificats a la producció estrangera, llur sacrifici no ha estat imposat en benefici del pagès. Però no és d'això que volem parlar ara. En l'article esmentat es citen unes dades que volem copiar, car confirmen la nostra opinió sobre les causes de la crisi vinícola. Durant el primer semestre dels anys 1922, 1923 i 1924, s'exportaren les següents quantitats de vi, en bocois:

1922	....	....	....	....	....	1.117.532 hectolitres
1923	....	....	....	....	....	1.284.939 "
1924	....	....	....	....	....	2.043.944 "

Hi ha hagut, com es pot veure, un augment considerable. Però aquest augment no ha tingut la necessària repercussió en els preus. Co que vol dir que avui els contingents exportats no arriben a descongestionar el nostre mercat abarrotat de vi. L'exportació hauria d'arribar a xifres excepcionals, avui difícils d'assolir, perquè solucionés la nostra crisi. Però encara que això passés hom no pot confiar massa en la duració indefinida d'una situació d'excepció i aviat tornariem als quantitativs d'exportació normals i tornariem a la crisi.

I no són solament els països "secs" els que tanquen la porta als nostres vins. Avui, el nostre client principal, el que fixa es pot dir la cotització de la nostra producció, França, ha disminuït d'una manera considerable les seves compres. Fa poc s'ha publicat l'es-

tadística de les importacions franceses durant el primer trimestre d'aquest any, comparant-la amb els anys anteriors; heu's aquí el vi que ens ha comprat:

1913....	21.300.000 francs
1923....	20.100.000 "
1924....	48.700.000 "
1925....	19.100.000 "

França, doncs, per la situació del seu mercat, redueix les adquisicions del nostre vi. Nosaltres pensem que aquesta disminució anirà més aviat accentuant-se. Però encara que no sofrís un agreujament, és evident que la persecució del frau, no resoldria la situació de la viticultura.

* * *

La Unió de Vinyaters, per causes que tots coneixem, està en crisi. Hom ha parlat aquests dies de la seva dissolució, quasi com a justa sanció als errors dels últims directors, més apassionats que coherents.

Ens doldria molt que la Unió desaparegués. A la seva història, oblidant els últims temps deplorables, hi han pàgines honorables; la seva tasca, com ho demostren els fets que hem comentat lleugerament més amunt, no ha finit pas. Cal encara una associació poderosa i prestigiosa que defensi els interessos vinyaters. I la Unió, amb altre nom si es vol—per esborrar recients records dolorosos—o amb altra orientació—llegant-la, per exemple, més als sindicats que no pas als productors individualment—pot ésser molt útil.

Per això ens enterem amb satisfacció que alguns elements prestigiosos volen aixecar de nou l'antiga bandera i refer la Unió.

Encara que modesta, tenen tota la nostra cooperació.

AUGUST MATONS

Als reconcs, als marges, a les vores dels camins i de les sèquies, als patis, a les partions dels camps, a tots els espais lliures, planteu-hi arbres de fusta o de fruita. A Catalunya en tenim massa pocs encara.

La tinya de les abelles

Algun poeta menor haurà algun dia envejat la vida de les abelles, les castes bevedores de rosada, que volen de flor en flor, aspirant perfums deliciosos i que viuen en una organització perfecta i meravellosa. Però els poetes, malgrat la intuïció, diuen de vegades tonteries que nosaltres els perdonem en pagament de les hores felices que els devem.

Les abelles no passen pas una vida millor que la nostra; com nosaltres han de sufrir, treballar diàriament per assegurar-se el sustentament i han de vèncer els enemics que les assedien per aprofitar-se de llur esforç. La vida tant la dels homes com la dels insectes, és una lluita constant.

Segurament els poetes envejosos de les abelles quedarien extranyats en saber que són innumbrables els enemics que les combaten: ocells, insectes, mamífers, clima, etc. Un d'aquests enemics, la tinya, és potser el més temible en certes localitats. És un petit lepidòpter ja conegut als temps de Columel·la i de Virgili i estudiat entre altres per Linneus, el gran naturalista.

Es tracta d'una papelloneta de color gris, dotada d'una singular agilitat, que pon els ous en els ruscós. La seva crisàlida es protegeix fabricant-se un capdell sedós empastat amb un xic de cera, que la defensa de les picades de les abelles.

Les larvetes, nascudes dels ous postos per la papellona, es nutreixen principalment de la cera. Un rusc atacat en fortes proporcions per la tinya, presenta al cap d'algun temps un aspecte veritablement lamentable. El pa de cera és convertit en un munt ple de cucs, en un bloc informe de cera barrejada amb fils de seda i excrements.

Contra aquest mal no hi ha, per dissort, cap remei. Existeixen, però, alguns mitjans de preservació preventiva.

Un consisteix en posseir ruscós molt poblats, car els eixams potents es defensen admirablement quan la tinya té l'audàcia de penetrar al rusc per fer la posta dels ous. Un altre procediment de defensa està a les mans de l'agricultor i consisteix en visitar els ruscós a dades fixes i freqüents des de que en un d'ells haurà descobert la presència de la tinya, encara que en mínima proporció. La cera invadida es separa evitant així la propagació de la tinya.

Es necessari, així mateix, de posar en un armari, hermèticament tancat, tota la cera utilitzada i de no deixar-ne mai en els ruscós sense abelles.

La presència d'alguns enemics dins del rusc no significa pas que

aquest sigui perdut. Ultra l'ajuda que pot proporcionar l'agricultor amb la separació de les porcions de cera atacada, com ja s'ha dit, cal pensar que les abelles es defensen també enèrgicament, i si el rusc és poblat i sobretot si la reina és fecunda, la tinya és combatuda victoriosament.

No pot, doncs, atribuir-se a sort si els ruscos són sans i es conserven bé.

Cal que els nostres agricultors considerin la cria de les abelles com una indústria agrària o millor com una petita indústria ramadera i que pensin que l'abella, com els altres animals, exigeix certes condicions favorables per a treballar i produir abundantment. A l'agricultor correspon la tasca de crear aquestes condicions favorables i de mantenir-les amb la major constància. Solament així l'agricultura deixarà d'ésser una indústria aleatòria.

No volem acabar aquestes modestes ratlles sense recordar que ultra la mel i la cera, dos productes d'indiscutible valor, les abelles fan a l'agricultura un servei molt més important assegurant la fecundació de les flors i per consegüent fent més fixa la producció. Com a l'Amèrica del Nord i a Alemanya, a tots els fruiterars, que no són pocs avui a Catalunya, hauria de fer-se la cria de les abelles.

V. VARIAT

Observacions sobre la reproducció del bestiar

AMB la reproducció, les espècies vivents es perpetuen al món. La naturalesa, des de la infantesa de l'individu va preparant i madurant els òrgans que serviran per efectuar aquesta funció essencial.

La maduració s'assoleix en el moment de la pubertat; aleshores el mascle produeix semen, líquid que conté grandíssim nombre de cel·lules fecundants, i la femella és subjecta a la maduració periòdica de l'ovocel·lula que, fecundada dóna lloc al nou ésser i apareixen els caràcters sexuals secundaris que fixen exteriorment els sexes.

Des d'aquest moment els animals són aptes per a la reproducció.

Els mascles, superada la pubertat, poden sempre efectuar la funció de reproducció; no passa el mateix amb les femelles, les quals, són ben disposades a ajuntar-se amb el mascle sols en el període

especial d'excitació que té lloc a intervals regulars i que és quan, com es diu vulgarment, van altes.

No cal explicar les manifestacions a les quals són subjectes les vaques en aquest període, per tal com són prou conegudes; direm només que en aquest període, les vaques, com altres femelles dels animals, es troben en les millors condicions per ésser fecundades, perquè aleshores els ovaris produeixen l'ovocel·lula que cau dins l'úterus i aquest és preparat per a deixar penetrar amb major facilitat la cel·lula fecundant.

Un cop ha tingut lloc la fecundació, les femelles cessen d'anar altes fins després del part; en la vaca apareix de nou el calor al cap d'un mes, aproximadament, i es repeteix cada 25 o 28 dies, fins a la nova fecundació. Heu's aquí perquè es segueixen les llunes.

La durada del calor és de dos a tres dies, però poden presentar-se moltes anomalies degudes a malalties o a causes desconegudes. Les anomalies poden presentar-se també per ço que es refereix a la periodicitat.

La fecundació consisteix en la unió d'una cel·lula mascle, anomenada espermatozoide amb una cel·lula femella, anomenada ovocel·lula. Aquesta unió té lloc en l'úterus. Després d'ella la femella queda plena. Si en l'úterus hi ha més d'una ovocelel·lula—cas més aviat rar, poden quedar totes fecundades (cada una per un espermatozoide), i aleshores, en lloc d'un ésser se n'engendren dos o més. En les vaques, eugues, etc., el fet normal és que només n'hi hagi una.

Com hem dit, els animals són fisiològicament preparats per a la reproducció quan assoleixen la pubertat. Els toros són a punt als vuit o deu mesos, les vaques un xic més tard.

Cal, però destinar a la reproducció solament els animals que hagin assolit un complet desenvolupament. A l'edat esmentada el bestiar és encara en període de creixement i aquest seria greument perjudicat i s'obtidrien animals deficients i dèbils si es fessin reproduir. La producció de carn, del llet, de treball, que hom espera d'ells, quedaria compromesa. Tothom ha pogut veure els efectes que sobre una vaca ha produït l'egoisme d'haver-la portada al toro a l'edat de dotze o catorze mesos: pit aixafat, ventre gros, potes febles, etc. En aquestes condicions ni la producció de treball ni la de llet són normals. El mateix passa amb els toros obligats massa joves a muntar. Aquests haurien de començar cap al 16 o 18 mesos, tant més quan, com s'acostuma a fer generalment, un cop han co-

mençat, se'ls explota obligant-los a un treball que els debilita excessivament. Als països zootècnicament més avançats, l'edat fixada per la llei per admetre els toros a la munta, és la indicada. De totes maneres, això està en relació amb el treball al qual se'ls sotmet. Als dotze mesos, edat en la qual sovint es sol començar, no han de fer sinó un salt per setmana; dels 13 als 14 mesos, dos; dels 14 als 15, quatre, i un salt per dia des dels 16 mesos fins a la sortida de les dents noves. Les vedelles no s'han de cobrir abans dels 18 o 20 mesos.

S'ha discutit la influència que exerceix l'edat a la qual les vedelles pareixen per primera vegada, sobre la producció de la llet. En igualtat de condicions, és més gran en les vaques que han parit joves que en les que han parit tard.

Aquesta qüestió ha estat aclarida definitivament a l'estació de Columbia (E. U.) després de 22 anys d'experiències, les quals han demostrat que la més alta producció de llet s'assoleix en les vaques que han estat sotmeses a la reproducció en període més avançat de maduresa.

Sobre 95 vaques, la producció màxima de llet ha estat assolida en les femelles que pareixen dels 28 als 32 mesos, és a dir, cobertes, entre els 18 i els 23 mesos. Les que pariren a 20 mesos o abans, cobertes als 11 mesos o més aviat, foren classificades en últim lloc.

Les mateixes experiències han estat fetes a l'escola agrícola de Connecticut amb deu vaques. Cinc pariren al voltant dels 25 mesos i mig, havent estat cobertes als 16 i les altres cinc als 37 mesos, havent estat cobertes als 28. Aquestes últimes donaren una quantitat de llet doble de les altres, arribant en promedi als 5.946,98 quilos de llet. Les primeres cinc cobertes massa joves, arribaren a una producció lletera de 6.139,55 quilos. solament després del tercer part.

Resulta, doncs, clar que és convenient de fer cobrir més aviat tard les vaques.

Els bòvids com totes les altres espècies animals, a excepció dels gossos, prefereixen per efectuar les funcions de reproducció, el silenci i la tranquil·litat; cal per tant evitar el que podriem dir-ne publicitat, car això assegura millor la fecundació. Ultra que no és bonic, els curiosos, amb llur presència, molesten els animals.

Respecte a la cubrició corren alguns prejudicis que convé fer desaparèixer. Per exemple es creu que la fecundació queda assegurada i que la vaca en gaudeix, sotmetent-la a dos o tres salts consecutius. Això resulta infundat pensant en el mecanisme de la

fecundació que hem descrit més amunt. El toro emet miliars de espermatozoides en un sol salt i n'hi ha prou amb un perquè la vaca quedi plena.

El mateix passa amb l'altre bestiar; per això pot usar-se la reproducció artificial que consisteix en sotmetre la femella al salt i en recollir amb una xeringa o amb una esponja el semen que es fa servir per fecundar altres femelles. De manera que el semen eiaculat en un salt és suficient per fecundar més d'una femella.

El costum de fer repetir el salt és molt perjudicial tant pel toro que es debilita excessivament i esdevé infecond molt aviat, com per la vaca que pateix per haver de fer un acte pel qual no és ja fisiològicament preparada.

El mateix s'ha de dir de la sagnia a la qual es solen sotmetre en algunes comarques les vaques que s'han de cubrir; amb ella només s'aconsegueix de afeblirla, sense afavorir per a res la fecundació.

Tampoc serveixen les dutxes fredes amb les quals hom diu que obliga la vaca a conservar el semen; la veritat és que la dutxa serveix tan sols per exposar l'animal a contraure una bronquitis o una pulmonia.

No cal dir que són inútils els costums de tirar aigua a les orelles, d'impedir que la vaca gegui després del salt, de cobrir-la amb una tela mullada, de tenirla sense beure, etc. Són costums sense cap fonament.

M. CABRÉ

La diftèria de l'aviram

El director d'AGRICULTURA, en un dels darrers números, fa una crida als pagesos per tal que escrivim més sovint les lliçons de l'experiència de cada dia de l'aplicació a algun ram de l'agricultura. Diu amb molta raó que els tècnics corren el risc de teoritzar excessivament i de reeixir algunes de les llurs teories inadaptables a la pràctica. I és ben veritat. Pel que atany, per exemple, a les malures de l'aviram, a més de que n'hi han algunes que no han estat prou estudiades, perquè els mateixos pagesos no els hi demanem consell, coaccionant-los a dedicar-s'hi, si mant remei us donen sobre elles, és el de desinfectar el local. I be, i com desinfectar els locals de l'aviram i de tot el bestiar de les nostres

cases de pagès? Es possible, i sobretot és eficaç? Qualsevol que les conegui, ha de respondre que no.

Aquí tenim la diftèria de les gallines. Es una malaltia o bé una malura que, començant pels mateixos pagesos, està lluny d'haver-se-li donat la importància que mereix. I, no obstant, creiem que mata tanta aviram com el mateix còlera. El que hi ha és que no fa d'una faisó ràpida i impressionant com el còlera. Ja delma de mica en mica, insensiblement, que el pagès no se n'adona o no li dóna importància, o si ho fa li resta temps per a portar-la al mercat i vendre-la maldament, sigui a poc preu.

De totes les manifestaciones i graus de la diftèria el nostre pagès, amb una denominació genèrica, en diu *brom*. Comença en el cas més lleu i benigna per una supuració dels ulls, Després per rajar-li uns mocs "sui generis" de les fosses nassals. En acabat apareixen unes plaques grogues en el paladar. Quan aquestes es formen a la base de la llengua o bé endins de la gorja, l'aviram no pot engollir i acaba per no empassar-se res. Sobrevé un còlic pestilent i l'au mor. El procés de la malaltia és llarg: dura quinze dies i fins tres setmanes. Durant aquest temps al pagès li lleu de sobres per treure's els caps malalts, que sap que els marmanyers li compren. Però també sap que li exigeixen una rebaixa del quaranta o cinquanta per cent. I el que la porten al mercat sana i bona, l'han de donar al mateix preu baix o bé entornar-se-la al corral. I és clar això els ocasiona greus perjudicis i bons guanys als marmanyers, perquè els pollaires, bo i morta, a Barcelona l'adinieren igualment.

Quins remeis eficaços cal aplicar per al guariment d'aquesta mortífera malaltia? Cada cop que ens hi hem trobat, canviem de seguida l'aviram a altres locals més assoleiats, secs o bé la deixem anar al camp lliure que ella instintivament ja cerca els bons recers i punts de terra tova per revolcar-se. Això com mida higiènica general. Individualment, va bé d'aplicar-li glicerina amb iode als ulls, fosses nassals i a la cavitat bucal. Si la malaltia es presenta dura, cal fer ús d'una solució ben carregada de sulfat de coure. Però el sulfat de coure, reconeixent per pròpia experiència que és el que li va més bé, si ha d'aplicar-se-li a la gorja, acaba per emmalaltir-la de l'estómac. Sobrevé més ràpidament el còlic característic i mor. També és bastant eficaç una solució aquosa d'àcid fènic al quaranta per cent. La gallina a l'aplicar-l'hi, esdevé com cloroformitzada. I si se li aplica massa sovint en un d'aquests casos de dormició queda morta.

L'aplicació d'aquests remeis si es tracta de tres o quatre casos,

és cosa fàcil. Però en una invasió general, gairebé és impossible, o senzillament car de feina. Quan la gallina comença pel mal d'ull o per un constipat que li fa estossegar d'aquella manera tan característica, hom pot adonar-se'n fàcilment i separar-la i aplicar-li el remei a propòsit. Però si apareix de cop i volta per la formació de plaques dintre la cavitat bucal, no és tan fàcil d'endevinar-ho, i hom no sol adonar-se'n fins que la gallina ja no pot menjar i comença d'arrupir-se i estarrufar-se preludi de la propera mort per inanició. Mr. Panisset, professor a l'Escola d'Alfort, en el número del 6 de desembre de "La Vie Agricole", publica un artículo sobre aquesta malaltia aviar, i diu que ensatja la curació d'ella per la vacunació, immunitzant-la almenys per sis mesos. Esperant que sigui un fet aquesta vacunació, el pagès mentrestant deu pendre altres mides per fer front a n'aquesta flagelladora malaltia.

En la nostra pràctica, ens hem adonat que no acostumen a agafar-la gairebé mai l'aviram primerenca nascuda entre desembre i març. Aquesta aviram, per la lluita que ha de resistir des del primer dia contra el fret i les humitats, sol reeixir forta i ben desenrotllada; sembla talment que es subjecta a un procés d'auto-vacunació immunitzant-se gairebé completament. En canvi, els nats en el període de les pluges tardorals majorment i en que ofereixen menys resistència a la malaltia. També són atacats amb marcada preferència els nats d'ous de polla, segurament perquè no acostumen a ésser fortes. Igualment paguen el seu tribut gros els pollastres estèrils: poc crestalluts, cama-llargs i de cos llarg i prim i cua horitzontal.

Una pràctica que ens ha donat bon resultat és en el període de pluges a l'octubre i sempre que sobrevenen canvis sobtats de temperatures, sobretot acompanyats d'humitats, és el barrejar en el ranxo una cullerada usual de sofre. Ben pastat amb la calderada, s'ho prenen bé, i sembla que els dóna resistència en cas d'un procés d'invasió. El pagès deu procurar per tots els mitjants augmentar les resistències fisiològiques de l'aviram per fer-la forta contra aquesta malaltia; que encara que resulti un xic car i si voleu amoinós, més amoinós reix d'haver-la de separar i curar-la d'una en una o desinfectar els locals, que no és car, però molt problemàtica la seva eficàcia, i sobretot haver-la de portar a vendre a mitat de preus es sempre un mal negoci.

Amb aquestes quantes precaució hom hi guanya el cent per ú.

ANGEL GRAU

CASA METZGER, S. A.

Casa central:
Passeig de Gràcia, 76

Telèfon: A 1944
Apartat 225

BARCELONA

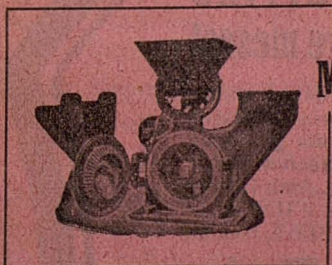
Sucursals: MADRID - SEVILLA - VALÈNCIA - BILBAO

Instal·lacions completes de tota classe de Laboratoris :: Balances "SARTORIUS" :: Microscopis "REICHERT" :: Porcellana fina resistent al foc :: Vidre Jena i corrent :: Aparells per a tota classe d'anàlisi de vins, "SALLERON", "MALLIGAND, etc. Estoigs portàtils per a anàlisi d'olis :: Aparells "GERBER" per a anàlisi i higiene de la llet :: Estoigs portàtils per a analitzar RÀPIDAMENT la llet,

APROPIATS PER A VETERINARIS

Grans existències en material de

CIRURGIA I VETERINARIA

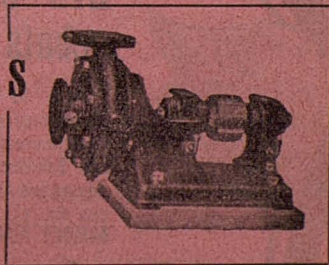
Molins IDEAL

per a pinsos. Molen i garbellen a la vegada, civada, blat de moro, ordi, faves, garrofes, palla, etc., etc.

MOTORS

per a olis i benzina, de la casa

GERR.
KÖRTING

BOMBES

per a regar o per altre ús, amb rendiment d'aigua fins a 180,000 litres per minut

Sempre existències!

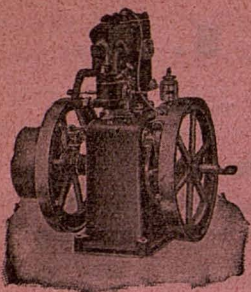
HUGO KATTWINKEL

Magatzem de Maquinària i Oficines Tècniques

BARCELONA:
VILADOMAT, 158 i 160

MADRID:
NÚÑEZ DE BALBOA, 6

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

MOTORS SERVICE

per a benzina, alcohol, petroli, etc.

Des de 1 fins a 20 HP.

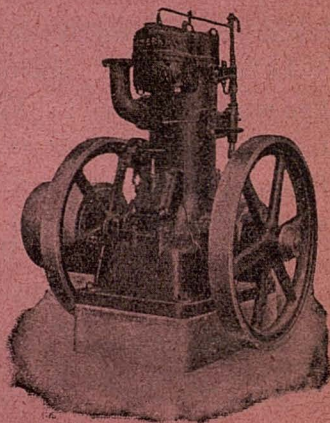
GRUPS ELECTROGENS PER A LLUM I FORÇA

Instal·lacions completes per a regors i elevacions d'aigua.

MOTORS SEMI-DIESEL "CLIMAX"

PER A OLIS PESATS

Tipus industrials, agrícoles, elèctrics i marins. Des de 6 HP en endavant, amb un o més cilindres. Consum de combustible: 250 grams per HP hora

Josep Comas i C.^a
Bailén, 19 - BARCELONA

Els seus garrins cebats en quatre mesos!

Per a la cria ràpida dels garrins desmamats, la ració diària ha d'ésser concentrada (1:4): Ni els grans ni les farines vegetals basten per a aquestes curtes racions. Amb l'addició en el menjar diari d'UN ALIMENT ANIMAL COMPLET, com la

Farina de Peix fresc ATLANTIC

sos garrins avancen molt, fortifiquen sa ossada, engreixen en poquíssim temps i arriben a son desenrotllament total, aptes per a la matança,

120 dies després de desmamats

Representant per a Espanya i ses possessions:
ENRIC TELXIER GRANOLLERS (BARCELONA)

Riquesa garantitzada per anàlisi recent i rigorosament autèntic. Res de les taules d'alimentació en desús.

80 a 85 % Proteïnes i Fosfats; 7 % Calç

La lluita biològica contra el *Prays oleellus*

El Congrés d'Oleicultura celebrat a Sevilla pel desembre passat, en parlar el ponent d'epifíties de l'olivera, en Jaume Nonell, dels estralls que produeix a l'olivera la larva d'una micropapallona coneguda en entomologia pel *Prays oleellus*, i convençuts per pròpia experiència de la impossibilitat, i més que tot del poc rendiment útil que s'obté amb les pulveritzacions arsenicals, recomanarem un procediment de lluita biològica, que no ocasiona cap despesa important, no requereix grans coneixements per a aplicar-lo, i és de grans rendiments si es practica amb cura i repetidament en un gros o petit oliverar.

Aqueix procediment admés pel Congrés, té per base l'aprofitament d'un insecte que abundantament viu aquí, i proporcionant-li bons mitjans d'allotjament per a que es pugui desenrotllar en gran escala, fins i tal que *Prays* deixi d'ésser flagell.

Aqueix insecte viu fent les postes dintre els ous de la papallona *Prays*, amb la curiosa circumstància que de un ou d'aqueix insecte depositat dintre l'ou de *Prays*, surten 14 fills. Aqueix cas que s'anomena *poliembrionia*, és molt rar entre els insectes i en tota classe d'éssers. Quan la gallina dona un ou amb dos rovells, ja sap la mestressa de casa que els pollets surten esguerrats i moren, per això es guarda ben bé de posar-los a la lloca; en canvi d'un ou d'aqueix insecte benefactor per l'agricultura en surten 14 éssers tots amb capacitat per a viure i procrear poliembrionica-ment. Diem d'una vegada que aqueix insecte és conegut en el llenguatge dels entomòlegs per *Ageniaspis fuscicollis* i que viu únicament fent les postes dintre de l'ou de *Prays*, papallona que perjudica les fulles, flors i fruits de l'olivera. Diem més, si no fos l'*Ageniaspis fuscicollis* que frena el desenrotllament del *Prays oleellus*, el cultiu de l'olivera arbequina que és la més perjudicada no seria possible a Catalunya per la gran quantitat d'aquest microlepidòpter que viu ací.

Per orientar-nos en la lluita contra *Prays*, convé que sapiguem la seva biologia i àdhuc serà convenient que copiem de la Naturalia per tal d'obtenir un major rendiment.

Si en la tercera desena d'agost sacsegem les rames de les oliveres, cauran algunes olives; si les posem en tubs de cristall tapats amb cotó fluix, veurem a mitjans de setembre que revolteigen unes papallones pel tub; aquestes papallones són *Prays oleellus*. Si amb vidre d'augment mirem amb atenció el cotó que serveix de tap,

hi veurem enganxants uns animalets molt diminuts que no són altres que *Ageniaspis fuscicollis*. Aqueix fet d'observació que hom podrà constatar ens diu que en les olives caigudes a l'agost per sacsejament, hi havia una llavor de *Prays*, o sia la seva larva, que vivia dintre el pinyol, i al setembre hem obtingut una papallona que és *Prays* de la transformació d'aquella larva. Aquests insectes diminuts han sortit perquè en fer ous el *Prays*, l'*Ageniaspis* ha post els seus ous dintre dels de *Prays* i en evolucionar els ous de *Prays* han pogut donar larves, però no han pogut arribar aquestes a transformar-se en papallones. Les larves han mort, devorades per les d'*Ageniaspis*, i per això de certes olives no han sortit més que aquests micro-himenòpters.

Si deixéssim aquestes papallones de *Prays* al camp, després de fecundades, depositarien els ous en les fulles de l'olivera de preferència en la cara inferior. Els ous s'avivarien i surtirien unes petites larves que foraden l'epidermis inferior de la fulla i penetren al parenquima foliar construint sinuosa i fina galeria. Aquesta galeria al desembre i gener pot observar-se per trasllum i és de color groc.

En gener, febrer i març, especialment en aquest últim, s'observarà que moltes fulles tenen una cambra subcircular entre l'epidermis superior e inferior intactes; en altres es veurà que l'epidermis inferior falta en aqueixa cambra. Aquestes cambres són produïdes per la mateixa larva en voler crisalidar i el que falti en algunes l'epidermis inferior és degut a causes alíenes a l'insecte.

D'aquestes cambres on ha crisalidat el *Prays* surt la papallona de la primera generació per tot el març i també l'*Ageniaspis fuscicollis*.

Aquesta papallona verifica les postes en les rametes terminals de l'olivera de qual evolució surten les papallones de la segona generació que posen els ous en les flors de l'olivera i les larves penetren en el fruit embrionari per alimentar-se de l'ametlla del pinyol.

El fruit en sa creixença tanca en son sí la larva de *Prays*, parasitada o no per *Ageniaspis*; en un i altre cas per agost i setembre quan la larva s'ha acabat la ració o sigui l'ametlla del pinyol, vol sortir i ho fa pel punt més fàcil o sigui per la inserció del punxó al fruit, essent això la causa de la caiguda d'aquest per agost i setembre. Manta vegada en sortir la larva del pinyol ho fa pel costat mateix del punxó i llavors l'oliva no cau i arriba a

completa maduració. En les rames de l'olivera o en terra la larva crisalida i dona papallones de *Prays* que comencen el cercle evolutiu per a no finir fins i tal que desapareixi l'espècie; aquestes papallones són de la tercera generació.

Aquelles larves de *Prays* que porten en sa entranya el cuc d'*Ageniaspis*, no arriben a crisalidar; moren abans rosegades pel paràsit que ha complert la seva evolució i surt al camp lliure per a començar la seva vida profitosa per l'olivicultor.

D'aquestes dades de la biologia del *Prays* relacionades amb l'*Ageniaspis* podem treure'n la manera d'aplicar la lluita biològica.

Per març collirem força fulles d'olivera afectades de *Prays* i les col·locarem en capsas de fusta quadrangulars que tinguin un dispositiu per obrir-les i tancar-les hermèticament. En una cara d'aquesta capsas quadrangular substituïrem la fusta per una tela metàl·lica d'un quart de mil·límetre en quadré, i posarem una capsas d'aquestes al peu de tres o quatre oliveres. Pel juny podrem retirar les capsas i cremar les fulles que contenen.

En ésser últims d'agost sacsejarem les oliveres i les olives que cauen les posarem en les capsas. Per octubre poden retirar-se aquestes capsas i fer de les olives ço que creiem més convenient. Tals capsas poden servir per quatre o cinc anys.

Què ha passat en les capsas? La larva de *Prays* que estava en la fulla per març o en el pinyol de l'oliva per agost i setembre no ha pogut sortir de la capsas, i mor dintre d'aquesta presó, mentre que els *Ageniaspis*, que parasitaven el *Prays*, com que són de menys tamany travessen la malla d'un quart de mil·límetre de la capsas, i surten al camp per a parasitar noves postes de *Prays*.

Si en un terme municipal practiquéssim la lluita com l'havem plantejada, tenim la certesa que en pocs anys el *Prays oleellus* deixaria d'ésser flagell.

Per a combatre el cuc de l'oliva la Mancomunitat cercà *Opius concolor* de Tripolitània, per tal d'aclimatar-los aquí; bé. Ara podem aprofitar aqueix *Ageniaspis* indígena per a combatre la tinya.

JOAN AGUILÓ I GARSOT

Si us agrada AGRICULTURA, si esteu contents d'ella, mireu de propagar-la, de fer-la conèixer als vostres companys i amics. Assegurareu la vida de la Revista, fermetreu el seu millorament i proporcionareu als agricultors un mitjà d'apendre coses útils i necessàries.

Com s'han de dallar els camps

ELS prats, tan naturals com artificials, han d'ésser dallats en el moment oportú. Si hom della massa aviat, obté menys herba i més difícilment convertible en fenc; si dalla massa tard, obté un farratge dur, llenyós, poc apreciat pel bestiar.

L'època de dallar presenta, doncs, una importància capital, car d'ella, en bona part, depèn la digeribilitat i el valor nutritiu dels fencs obtinguts.

Respecte a la digeribilitat és sabut que està en estreta relació amb la fase de vegetació durant la qual l'herba és tallada; pot dir-se que disminueix amb l'edat. Assoleix el 64 per 100 en el fenc de trefle collit abans de la floració, baixa al 61 pel mateix fenc collit en plena floració i es redueix al 56 per 100 quan aquesta és acabada.

Però segons els anàlisis, els farratges joven són acuosos i rics en proteïna digerible, però tarden més temps a secar-se i els riscos d'alteració són més grans.

Per això, pels prats naturals és preferible de retardar l'època de la collita, esperant que les plantes més abundants al prat hagin assolit el màxim de desenrotllament. En canvi, els prats artificials (alfals, trefle, sulla, etc.) és millor dallar-los en començar la floració.

Cal sempre dallar abans que les tiges hagin assolit llur màxima llargada, o en altres paraules abans que els brots o tiges del segon dall apareguin al peu de la planta. En aquest cas hom comprometria la importància del segon dall.

Pels prats naturals, doncs, cal retardar la recol·lecció; pels artificials convé en canvi d'avançar-la un xic.

L'apreciació d'un farratge, únicament en base als seus caràcters exteriors, com l'olor, color, etc., té un valor real quan es tracta de farratges obtinguts en idèntiques condicions de clima, terreny, cures de conreu, etc. Si aquestes canvien no hi ha possibilitat de comparació exacta.

Un bon fenc ha d'estar compost per una barreja de lleguminoses i gramínees. L'absència de lleguminoses disminueix el seu valor alimentós. Això explica perquè en els prats naturals, el segon i tercer dall en els quals abunden, tenen un valor nutritiu molt superior al primer. Sobre això influeix, però, un altre fet, i és que els dalls següents s'acostumen a fer-se un xic més primerencs.

Considerant el seu valor alimentós, el farratge que el pagès ha de fer consumir al seu bestiar ha d'ésser ric en lleguminoses. Per a vendre, en canvi li convé més que sigui abundant en gramínees, que donen al fenc un color i un olor més agradable. Un predomini o almenys la forta presència de gramínees pot assolir-se amb l'ús d'adobs nitrogenats.

Les pluges, com se sap, tenen gran influència en el valor d'un farratge. L'herba dallada pot restar sense inconvenient al camp si una pluja impedeix la fencnificació, és a dir, el conjunt d'operacions i fenòmens successius mitjançant els quals el farratge verd serà convertit en farratge sec, conservable. Això, però, durant alguns dies, i sol si la pluja sobrevé quan l'herba és encara humida. Si ha començat la fencnificació, la quantitat del farratge pot restar-ne fortament perjudicada.

Mentre el farratge és estès a terra roman parcialment humit; un farratge exposat a l'aire i al sol perd humitat i es deteriora després ràpidament si hom no pot posar-lo aviat en munts voluminosos. L'acció de les pluges es tradueix en una disminució considerable del valor dels farratges.

No cal tampoc oblidar la gran diferència existent entre les diverses herbes. Els farratges de prats naturals són generalment més rics en gramínees i en plantes d'altres espècies que no pas en lleguminoses, les quals ben sovint són massa escasses. Durant les manipulacions de l'herba si hom la sacseja amb un xic de violència, el sacsejament és poc perjudicial perquè les llargues tiges de les gramínees i les ramificacions de les altres plantes, esmortueixen els xics i la pèrdua de flor és petita.

Les lleguminoses, en canvi, exigeixen major atenció. La constitució de l'alfals de la trepadella, etc., són molt diferents. Les tiges són resistents, però porten fulls amb peciol fràgil que es trenca amb facilitat. Això obliga, per a reduir al màxim les pèrdues, de fer totes les operacions amb molta cura, de no remenar l'herba en les hores fortes de sol i de reduir en el possible els remenaments

Quan les pluges persistents fan difícil la fencnificació, és convenient de posar de dos a tres quilos de sal per mil quilos de fenc, si el farratge és gairebé normal, i arribar fins a deu i dotze en cas d'alteració profunda. La sal té una acció antisèptica i impedeix el desenrotllament de floridures. La sal es posa en guardar el fenc, repartint-la el més igualadament que es pugui.

COMENTARIS

Com se combaten els flagells del camp.

Respecte a la manera com est organitzat el servei de patologia a Espanya, pel "cuerpo" de enginyers agrònoms, la revista *España Forestal*, que es publica a Madrid pels enginyers de Monts, diu aquestes paraules comentant un treball del doctor Bofill:

"Censura (el doctor Bofill) y desde este momento se capta nuestras simpatías, que en estos servicios de carácter no sólo nacional, sino internacional, se quiera mantener la exclusiva a favor de un cuerpo de escalafón cerrado, donde, al parecer, lo que interesa es el número de plazas y se supedita la ciencia a la jerarquía y se cree tener todo resuelto con que en la "Gaceta" aparezcan normas regulando el servicio..."

No cal dir que som de la mateixa opinió que el doctor Bofill, que *España Forestal*.

L'exportació de fruites

Diu *La Veu de Catalunya*:

"Divendres darrer, dia 5, va començar l'exportació de fruita a França. D'algunes estacions, com Molins de Rei i Sant Feliu del Llobregat, sortiren cap a Portbou vagons carregats d'albercocs i mirabolans per al mercat de París, i als magatzems dels exportadors s'ha treballat aquests dies preparant noves remeses. Doncs bé: els vagons són encara a Portbou i la fruita es podreix allí, com es podreix als magatzems d'embalatge. Ahir es va rebre l'ordre de no admetre més facturació de fruita.

Això ha causat i està cansant grans perjudicis als exportadors de fruita primerenca i els pot fer perdre el mercat de París i de Londres, en el qual avancen alguns dies a les remeses de Califòrnia i altres països exportadors.

A què és degut el que passa a Portbou? Uns diuen que a manca de personal duaner, altres que a dificultats de la darrera R. O. reformant el Decret de 12 de gener sobre formalitats en les declaracions d'exportació. Sigui el que sigui, la qüestió és que la fruita es podreix a Portbou i als magatzems dels exportadors.

No podria assabentar-se d'això el general Barrera, i posat d'acord amb les autoritats de Girona i l'administrador de la Duana, facilitar l'exportació de la fruita primerenca, el valor de la qual puja a alguns milions de pessetes cada any?

Si no es fa així, la rica comarca del Llobregat i altres productors de fruita veuran compromesa l'anyada: un flagell més s'haurà ajuntat als que pateixen els arbres."

En canvi els altres...

Els dominis britànics realitzen un gran esforç per assegurar-se la major part del consum de fruites d'Anglaterra. Es perfeccionen els procediments de conreu i d'expedició i el transport es fa en cambres frigorífiques. També es fan negociacions per a obtenir serveis més regulars de les companyies de navegació. Així mateix fan una gran campanya de publicitat per tal de fer conèixer els productes que es posaran a la venda.

Els productors francesos volen contrarrestar aquesta campanya amb una propaganda de llurs productes, i d'això se n'ocupà extensament el Congrés de Sindicats Agrícoles reunit a Quimper.

Els importadors anglesos de fruites i llegums creuen que el consum d'aquests productes francesos a Anglaterra podria doblar-se mitjançant una àmplia publicitat, fent remarcar els avantatges que presenten per a la salut la preparació i les èpoques de collita dels esmentats productes. Proposen que els venedors paguessin deu cèntims per cada lliura exportada, i els comissionistes hi contribuïrien amb una quarta part. Per a tractar d'aquesta publicitat ha anat a França una comissió d'importadors, la qual ha recorregut algunes regions agrícoles franceses.

Heu's aquí un assumpte que haurien de tenir en compte els agricultors d'aquí, per tal de treure el màxim partit dels tractats.

Un latifundi.

Fa alguns dies que es troben a Madrid, representant els pagesos del poble de Huétor-Tajar (Granada), els senyors Afan de Ribera, president de l'Associació de Pagesos de la província granadina, Moraga Moreno i Redondo Aguilera, que van a gestionar, prop del Directori, el dret de *provatúra* per a l'adquisició de les terres que foren de l'emperadriu Engènia, en l'actualitat del patrimoni del duc de Peñaranda, terres que els pagesos conreen des de temps immemorial, constituint el seu únic mitjà de vida.

Ens sembla que si comencen els pagesos andalusos a provar el dret de *provatúra*, tot Andalusia es transformarà en un camp de proves i els molts senyors ducs faran el seu negociet.

La lliga de camperols contra la usura.

Llegim a la Premsa madrilenya:

"La Lliga de Camperols ha tramès al Directori Militar un escrit demandant l'ajut del poder públic per als camperols i agricultors, víctimes, en l'època de la venda de llurs productes, de la usura i dels agabelladors.

Fa esment en l'escrit de la tasca desenrotllada aquest últims temps per la lliga de camperols, la qual va merèixer l'adhesió d'una gran part del país, i diu concretant la petició.

Molt aviat, als camps andalusos, i un xic més tard en els centrals i els del Nord, a penes neteja el petit agricultor els primers grans de blat que han d'alimentar la nació, apareix en llur pròpia era la sinistra figura de l'usurer posant la grapa sobre aquell producte de tot un any de desembors, suors i inquietuds de tota classe.

Amb la collita de la resta del cultiu, ha de fer una part per a pagar la renda, una altra per a llavor de l'any vinent, una altra per a la contribució atrassada, amb recàrrec, una altra per a consums i altres càrregues que l'afeixuguen i unes altres per al metge, farmacèutic, veterinari, ferrer, carreter, comerciant i tots els que fiats en llur paraula honrada i en llur treball sense descans li han bes-tret llurs serveis durant l'any.

Per a satisfer tots aquests serveis ha de portar el seu gra sovint a l'agabellador, el comerciant o al fabricant, els quals coneixedors de la seva necessitat i de la urgència de la mateixa, solen oferir preus més baixos dels que ha costat produir, i sovint tanquen els tractes amb aquesta dura resposta a la vegada, parada i dolorosa defensa de llurs interessos.

—Si ho vols donar a aquest preu, deixa-ho, i si no, emporta't ho.”

Realment, la cosa és tràgica quasi, però si abans de demanar o pidolar un ajut de l'efectivitat del qual hom pot dubtar, haguessin otcacat tots els ressorts del cooperativisme i del sindicalisme agrari, voleu dir que no hanrien fet millor?

Una veritable protecció.

El Govern de la Confederació australiana fa poc que ha establert, seguint el sistema dinamarquès, una marca oficial per als productes derivats de la llet que solament tendran dret a usar aquells que siguin de qualitat excel·lent.

La marca comercial establerta anirà damunt els envasos dels productes al costat de les qualitats que aquests reuneixen, fixades després d'un controlament rigorós, i consistirà en la figuda d'un cangur femella amb la paraula *Kanguroo*.

Els fabricants que elaborin classes inferiors no tenen dret a emprar aquesta marca ni tan solament a exportar els seus productes, evitant així el descrèdit de les indústries làctiques australianes.

No cal pas dir que això és una forma encertada d'afavorir el desenrotllament intensiu de les indústries de bona fe.

Els danys de la secada es poden parcialment evitar fent bones treballades fondes a la tardor per recollir les aigües de pluja i impedir que mes tard aquesta humitat acumulada es perdi. Això s'obté amb freqüents treballades superficials. Avui existeixen eines que permeten de fer aquesta operació amb economia i rapidesa.

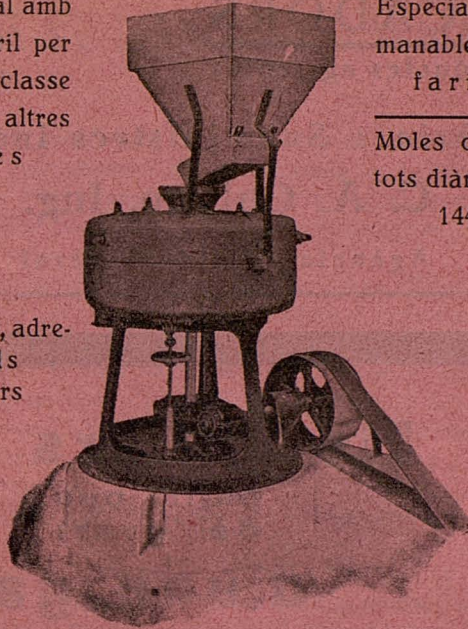

Molí horitzontal amb moles d'Esmeril per a triturar tota classe de grans i altres matèries

Per a informes, adreçar-se als constructors

Manuel Blasi, S. A.

Especialment recomanable per a fer farinades

Moles d'Esmeril de tots diàmetres fins a 1440 m/m

Passeig de Sant Joan, 13

Barcelona

Telèf. 147 S. P.
Apartat de Correus 679

AGRO IBÉRICA, S. A.

SOFRES de totes classes per a l'Agricultura i Indústria

Fàbrica i molins a Vilafranca del Penedès

Nou de Sant Francesc, 34, pral.
Telèfon A. 2514

Barcelona

Agricultors

Si voleu estalviar temps i diners, us interessa conèixer els

CULTIVADORS "MODEL"

Detalls i catàlegs gratis

VICENS VILA

PASSEIG DE GRÀCIA, 88 - BARCELONA

Camp d'experiments i ensenyança gratuïta, de set a una, tots els dies, inclús els diumenges. Cambrils, 34 i Camí Sant Genís, 2, parada tranvia graonada Vallcarca.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

ASSECADORS

per a productes agrícoles

Demanint-se
detalls i
pressupostos

Maquinària : Subministres industrials

Mallorca, 280
Llúria, 100
BARCELONA

C. A. Gullino, Ing.

Agència Tècnica General

Telèfon 1066 G.
Telegrams:
"Gullinoatg",

Els miliars de petits ous de l'ovari d'una gallina!

maduren en poques hores quan la Ponedora rep en son menjar *tots* els elements de composició de l'ou (Proteïnes, Fosfats, Lecitines i Calç). — El empleu diari de

Farina de Peix Fresc

"ATLANTIC"

que és l'aliment millor equilibrat i el més ric en Proteïnes, 62 0/0; Fosfats i Lecitines, 18 0/0; Calç, 7 0/0, acumula a l'ovari reserves de gèrmens totalment madurs. Així és que la Gallina té una posta abundant i durable, sense desnodrir-se mai.

RACIÓ DIÀRIA: 10 GRAMS

MILIARS DE REFERENCIES:

Sindicats Agrícoles i Ex-professors de la Mancomunitat de Catalunya

REPRESENTANT GENERAL PER A ESPANYA:

ENRIC TEIXIER

Proveïdor efectiu de la Reial Casa

GRANOLLERS (PROV. DE BARCELONA)

En dirigir-vos' a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

INFORMACIONS COMERCIALS

Vins

Portem comentats abastament tots els caires de la crisi que ens aclapara i hem esgotat els raonaments i fins la paciència en la llarga espera de resolucions. Som on érem i anem fent via vers una caòtica i desesperada situació que, abans de poc, planarà damunt dels vinyaters i, per repercussió, damunt de tot el país.

Ens hi havem enronquit clamant solucions sense albirar una guspira de claror i bon seny, i les assemblees, comissions i redaccions de memòries han tingut entorn el silenci amb una pràctica d'oïr sense resoldre i relegant a l'automatisme la cura del greu dany que venim sofrint.

De les pacientes reunions deliberadores, passàrem a les campanyes actives que promogueren l'atenció vinyatera i som ara a trobar-nos en les assemblees informatives que elements mixtes de comerç i agricultura han organitzat per a veure d'aconseguir una major atenció. La nerviositat en tots és ben manifesta, car els perills són imminents i els resultats seran desastrosos.

En l'ordre interior, el país no reacciona i en la relació exterior quedem descomptats, car la França d'ahir és adversa a qualsevol proposició que no afecti a l'ajut que li poguem donar al Marroc, d'aqueix problema paorós que si ahir ens sotragava, no trobava ressò en els exèrcits de la veïna nació protectora, però que avui sembla que ja tenen una major importància en complicar-se i menar-nos a una col·laboració efectiva. Comprenem la prioritat de determinats problemes que comporten un sacrifici patriòtic, car està en joc el bon nom i decorositat que l'internacionalisme argumenta, sense però reciprocitats ni potser futurs agraïments, i tal volta seguits d'un desmemoriament o menyspreu.

El problema vinyater, enfront del bèlic és d'una tan minsa importància, que ni admet comparació. Es quelcom punyent, pertorbador, angoixós, mes és també una qüestió d'ordre intern, com la neoplasia que rosega, infiltra i mata. És el nostre un problema d'estar per casa que no compromet el bon veure de fora fronteres.

EL VITICULTOR MODERN

Sulfata amb

Sucs a base de sosa

Demanin-se fulletons explicatius i fórmule

Solvay i Companyia - Apartat 403 - Barcelona

I àdhuc no escaient en la secció la nota, no sabia el cronista restar emudat en trobar-la amb tristor entre el noticiari de la quinzena.

En Josep Maria Rendé ha mort; el vinyater ferm, de teoria ben agermanada a l'acció, ens ha deixat i perdem en ell la serena vigoresitat de l'apòstol que trobà la via de la reacció vinyatera en la Conca de Barbarà, cagpirant-la amb les sindicacions i cooperatives productores, usant dels crèdits, i tot sense aldarulls, aparatositats ni segones mires. La Conca perd amb En Rendé aquell braç dret que tan admirablement s'acoplava amb el d'En Poblet—altre malaguanyat i fervorosíssim campió de la vinya i del vi—. Ja de la trilogia montblanquina en resta l'únic supervivent: En Talavera, qui, seguríssimament, deu ara trobar-se sota l'aclaparament amb la pèrdua de l'amic i obrer incomparable de les catedrals vinyateres.

Una baixa en les rengleres nostres ben difícil de cobrir. Tan cert com corren mals anys, pèssims moments, pels qui conresem la terra!

En Rendé, més sortós que nosaltres, ha defugit trobar-se amb l'esfondrament de la riquesa vinyatera i ens ha deixat. Al Cel sia i recordem-lo amb joia, per a enaltir les seves virtuts, modèsties i fermeses. Prenguem-ne exemple, i plorem-lo, car hem perdut un puntal ferm, un amic, un constructor i un patriota. AGRICULTURA que el tingui en mantes ocasions, ha de sentir-se com se sent, ben sorpresa, i el cronista troba en la mort de l'amic una semblança o com simbolisme de ço que més amenaça. No, no em demanèssiu mots de coratge, car l'aclaparament és comprensible per massa manifestes raons.

PERE J. LLORT

Olis

En totes les zones olivereres de la península, es veuen els arbres completament florits, i hom preveu una bona collita; això, com era de témer, ha repercutit en el mercat d'una manera exagerada, fent que els preus baixin cada dia que passa. Més, d'això no en té tota la culpa la pròxima collita; ço que agreuja la situació és la manca en absolut de l'exportació i d'anar continuant així, la calma serà més intensa i arribarem a principis de la nova campanya, amb un fort sobrant d'olis, i aleshores començarà una crisi que serà pitjor de la que estan passant els vinyaters.

Malgrat el nou decret sobre els olis, que citàrem en l'última informació, es continua barrejant l'oli de llavor al d'oliva, sense declarar la barreja, ço que fa molt mal, sobretot als olis fins, perquè es venen a preus cars, com si fossin purs d'oliva, mentre no són sinó barreges fetes amb olis refinats de cacahuet.

Al mercat hi ha molta oferta, ço que fa que la baixa sigui més precipitada, ja que al comprador li costa molt de decidir-se i més quan veu clarament que l'oli baixa.

Els càlculs fets a *grosso modo* ens diuen que a Andalusia tenen encara en existències més de tres quarts de la collita; a Castella en guarden més de la meitat, i a Aragó tenen gairebé tot l'oli elaborat; on en tenen menys és a les *provincies* de Tarragona i Lleyda, car a la primera sols queda alguna partida a la part de Tortosa, però d'oli de mala qualitat, i a la segona queden uns mil cinc cents bocois sense que el seu tenedor tingui ganes de vendre el que té.

A Barcelona, on en dates iguals als altres anys sols hi havia d'un milió

i mig a dos milions de quilos, al final del mes passat hi havia una existència, sols d'oli d'oliva, de més de cinc milions.

Apuntades aquestes dades i comptant que l'exportació és nul·la, no cal tenir pas gaires esperances que l'oli pugi, a menys que vingués una causa que destorbés del tot les bones collites que per ara es presenten.

Aquests dies, els italians han sondejat molt el nostre mercat, sense decidir-se a pagar els preus que es demanen; no obstant, la diferència entre el que ells oferien i el tenedor demanava, no era pas molta; en alguns casos no ha arribat a cinc pessetes. Si bé aquesta diferència sembla que no sigui res, en realitat, és molt, perquè ells tenen lires, i cinc pessetes tal com està el canvi, són més de tretze lire i mitja per cent quilos.

Les operacions fetes al mercat han estat molt poques en olis corrents i gairebé nul·les en olis fins.

Els corrent andalusos s'han fet a 48 duros i mig, els fins de la mateixa procedència a 52 duros.

Els fins de Castella s'han fet a 26 pessetes l'arrova d'onze quilos i mig.

Els d'Aragó, bons, que dies passats en demanaven 60 duros, s'ofereixen a 57 sense trobar compradors.

Els de Tortosa, de 50 a 51 duros la carga, i els de tres a quatre graus, a 48; els de set i a 46 els de dotze.

Els d'Urgell, de 35 a 37 rals el quartà, i els de Borges, segons classe

Els refinats d'oliva es fan a 55 duros la carga.

Els olis corrents d'amanir es paguen: el corrent, de dos graus, a 205 pessetes; el d'un grau, a 208, i a 20 el refinat, preus per cent quilos, i sobre moll Barcelona.

Els de sulfur han tornat a recaure, fent-se les classes dolentes de saboneria a 26 duros, els millors a 28, els neutres es troben a 42 duros i els refinats a 45, sense que es facin grans operacions en aquesta mena d'olis.

LISINI ANDREU

Cereals

Sense variació en el mercat, no ens és possible assenyalar res de nou. Els candeals superiors de Castella segueixen cotitzant-se a 53.50 i 54 pessetes els 100 quilos sobre vagó procedència. Les demás classes, sobre tot els blanquets d'Andalusia i Extremadura, al voltant de 52, i àdhuc la classe d'empedrats, es pot obtenir a 52.50, encara que hom en demani generalment 53 pessetes.

Es clar que es defensen uns i altres, és a dir, compradors i venedors, perquè en mencionar els preus que es practiquen hom deu entendre que els compradors ofereixen el mínim, mentre els venedors demanen molt alts preus; les transaccions es verifiquen segons les necessitats i possibilitats de cadascú.

En realitat, no sembla que quedin ja gaires blats espanyols per vendre, però així i tot, la perspectiva de la bona collita que hom espera farà guardar menys els blats, i amb això tindrem que la producció espanyola sofrirà la competència d'altres blats estrangers, no solament abans de la collita, sinó mentre la collita i després de la collita.

En el moresc s'han efectuat regulars operacions, havent alguns compradors disposats. Els nous Plata vénen pagant-se una pesseta més que els vells. Hom creu que l'arribada d'algun vaixell influirà en una nova possible baixa, la qual, però, no pot ésser molt important.

Els ordís es van mantenint de preu; no és fàcil que per ara oscil·lin molt. Es va amb aquest gènere operant amb força regularitat al volt de 49 pessetes disponible, però sense que abundin els compradors.

Anotem a títol d'informació les següents cotitzacions darreres:

Blat Candeal de Castella, de 52 a 53'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat d'Extremadura blanquets, a 51'50 i 52 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Blat d'Extremadura Cruixer, a 52-52'50 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Promedi de preu del blat de Castella, a 52'75 pessetes.

Farines: Elaboració per cilindres:

Extra blanca superior, de 68 a 70 pessetes els 100 quilos; extra blanca corrent, de 67 a 67'50.

Núm. 4, a 51; terceres, a 45; quartes, a 42 pessetes els 100 quilos sobre vagó d'origen.

Despülles. — Segó, de 7'25 a 7'85 segonet, a 7'75; menut, de 8'25 a 8'92 pessetes els 100 quilos.

Ordi d'Extremadura, de 55'50 a 56'50; de la Manxa, de 55'56 a 56'50; del Marroc, de 49 a 50; d'Alacant, de 55'50 a 56'50.

Civada Extremadura, de 54 a 55; Argentina disponible, de 47'50 a 48; Argentina flotant, a 47'50; Andalusia roja, de 50'50 a 51 pessetes els 40 quilos.

Morenc Plata nou, a 45'50; vell, de 44'50 a 44'75.

LLUÍS MARSAL

Fruits secs

Les avellanes continuen sostenint-se al voltant de 490 a 500 pessetes la classe primera. Encara que no hi hagi moltes demandes, és molt fàcil que es sostinguin els presents preus en atenció a què ja no resten gaires existències.

Sobre la collita en perspectiva, es van ajustant partides, avençant els diners. L'avellana superior es paga a 100 pessetes el sac de 58'400 quilos, i la classe corrent a 90 pessetes, preus que disten força dels d'anys enera, que es pagaven a 20 i 25 pessetes el sac.

Les ametlles estan quelcom més fluixes; la llargueta tamany gros es cotitza entre 585 i 590 pessetes, la mitjana a 470 i la petita a 560 els 100 quilos. Únicament ha pujat quelcom la classe Esperança, per la qual, en classe primera, demanen 600 pessetes. Mallorca ha sofert, segons tenim notícies, una petita puja deguda a la manca d'existències.

Els pinyons es van sostenint, tenint, però, més aviat tendència a la puja.

Actualment es cotitzen els següents preus, sobre vagó estació Barcelona:

Ametlla en gra: Llargueta propietari, a 575; Esperança primera, a 500; ídem segona, a 570; Comú, a 515; Marcona, a 605; Planeta, a 610; Mallorca escollida, a 575; ídem propietari, a 535; totes el sac de 100 quilos.

Avellana en gra: primera, a 490; ídem segona, a 455, els 100 quilos.

Avellana en closca: negreta extra, a 130, els 58 quilos; Garbellada, a 122; propietari, a 116.

Pinyons pelats Catalans, a 405; Castellans, a 420 els 100 quilos.

Garrofes: Xipré, a 50; Italiana, a 48; Negra Vinaroç, a 48; ídem Castelló, a 48; ídem Matafera, a 47; Negra Roja, a 46; Eivissa, a 40; Mallorca, a 39; tota en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona.

ESTEVE HOMES

NOTICIARI

A Calva del Camp, jove encara, i amb el cor ple d'esperances, ha mort el nostre bon amic i il·lustre col·laborador d'AGRICULTURA, En Josep Maria Rendé i Ventosa.

El nostre donol per la pèrdua immensa que sofreix l'agricultura catalana, és gran. Pocs homes han treballat amb tant d'entusiasme i d'eficàcia pel ressorgiment de la nostra pagesia i pocs, sobretot, han treballat tan desinteressadament, animats per un nobilíssim ideal.

Els que quinzenalment omplim aquestes pàgines, sofrim, amb la mort d'En Rendé, la mort d'un company, d'un amic i ben sovint, d'un conseller d'esperit equànim, sempre disposat a oferir els fruits de la seva experiència, i que ell brindava amb aquell to afectuós i cordial que caracteritzava la prosa viva dels seus articles.

Reposi en pau el nostre amic.

A l'Espluga de Francolí.—Sembla que prompte serà un fet la creació i instal·lació d'un forn cooperatiu de pa, pel consum dels socis del Sindicat.

L'únic cereal importat a la península durant el mes de gener ha estat el blat de moro, del qual n'entraren 14.753 tones. Quant alcohol industrial es podrà fabricar!

La seda artificial comença a fabricar-se a la península. Existeix ja desda fa temps una fàbrica poc important, però a Santander. Aviat començarà a funcionar una de molt important a Blanes i se'n començarà de constituir una altra a Hospitalet del Llobregat.

La seda artificial no és una competidora de la seda natural; al contrari.

La qüestió dels olis.—Han visitat el president del Directori representants de les Federacions Agrícoles de Llevant i del Migdia i les de les Cambres Agrícoles de Barcelona, Tarragona, Toledo, Sevilla, Còrdova, Jaén i comissions de les de Buenos Aires i Valparadís, d'exportadors de l'interior i de fabricants de sabons i exportadors d'olis d'oliva.

Han anat a remetre una exposició en la qual demanen que els olis d'oliva no tinguin gravamen per a llur exportació, en cap cas.

Segon. Que com la quantitat de llavors oleaginoses és enorme, la seva importació la campanya ruïnosa a les espanyoles i creuen exagerada la quantitat que s'autoritza i que solament hauria d'ésser de 40.000 tones.

Tercer. Que tot ço que es relaciona amb la qüestió de venda i barreja d'olis es porti de nou a l'estat en què es trobava abans del decret del 17 de maig.

Més sobre la qüestió de l'oli.—Ha tingut lloc reunió, a l'Associació d'Agri-

cultors, dels representants de les Cambres Agrícoles de les regions oliveres exportadores d'oli, comerciants d'oli, fabricants de pinyola, Bloc Agrari de Jaén, fabricants de sabons a base d'olis de oliva i de pinyola, etcétera, aprovant-se les següents conclusions:

Primera. L'oli d'oliva no ha d'ésser objecte de cap canon ni cap dret d'exportació per haver quedat a bastament palesada la ineficàcia del sistema, el qual, pel contrari, origina greus perjudicis al nostre comerç exterior.

Segona. Que durant l'any 1924 s'han importat a la Península 49.000 tones de llevors oleaginoses, i durant el primer trimestre d'aquest any 17.500 més, no podent-se concretar, per manca de dades oficials, la xifra de la importació en els mesos d'abril i maig per bé que sembla que ha estat ultrapassada la xifra fixada per la Conferència de l'oli.

Tercera. En quant a la producció, barrejament i venda d'olis, s'ha de restablir l'estat de dret anterior a la disposició publicada a la "Gaceta" del dia 19 del corrent, pel qual sol·liciten que quedin sense efecte els articles que fan relació als anteriors extrems.

La reforma del reglament alcoholer.—Aprofitant l'estada del president del Directori a Barcelona, el Gremi de Tractants en Alcohols i els seus derivats li presentà per al seu estudi un informe sol·licitant la reforma del reglament d'alcohols, després de fer veure els perjudicis que al seu juí ocasiona l'estat actual de coses.

El senyor Primo de Rivera, que tenim entès que no es llec en l'assumpte, va dir que s'en ocuparia detingudament.

Assamblea agrícola.—En el Sindicat agrícola de Sant Antoni Abad de Tortosa, va tenir lloc una important assamblea en pro de la defensa dels interessos agrícoles comarcals.

Per la perfecció del iute.—El Comité Executiu de la Secció d'Aranzels ha aprovat, en part, l'exempció aranzelaria de drets sobre la maquinària de perfeccionament de qualitats de l'indústria del iute i ha refusat la petició de lliure entrada de la primera matèria.

L'informe de llavors oleaginoses.—S'ha promulgat una reial ordre dictant regles per a l'explicació del reial decret de 17 de maig actual reglament tant l'importació de llavors oleaginoses.

Contra l'adulteració de begudes.—Un altre R. O. ha estat dictada disposant una rigorosa inspecció dels cellers magatzems i establiments públics contra l'adulteració de les begudes.

El pantan de Barazona.—Ha marxat a visitar les obres del pantan de Barazona (Osca), la comissió executiva del canal d'Aragó i Catalunya, per tal d'enllestir els treballs que són necessaris per a construir molt aviat l'esmentat pantan, a que tan necessària és per a la realització del regadiu del dit canal.

Un congrés de la seda.—Aprofitant la celebració de l'Exposició de les Arts decoratives, els dies 12 i 13 de juny es celebrarà a París un congrés europeu de la seda, el qual reunirà representants dels productors i fabricants dels principals països, tals com Anglaterra, Alemanya, Àustria, Bèlgica, Espanya, França, Itàlia, Txecoslovàquia, Polònia i Suïssa.

L'objecte del congrés és de provocar entre els productors un acord respecte les qüestions comuns, tals com les relacions internacionals, una nomenclatura duanera uniforme, reglamentació de l'entrada i la sortida de les mostres, els procediments de filat, la seda artificial, necessitat d'un terme uniforme per a la seva designació i els procediments de control de les sedes naturals i artificials.

L'assemblea vitivinícola de Tarragona ha estat força interessant i ha transcorregut dins d'un gran entusiasme dels assistents.

Associació d'oliverers.—Ha quedat constituïda l'Associació Nacional d'Oliverers, i s'han inscrit a les llistes els exportadors, productors i representants d'entitats agràries, que es troben a Madrid. A l'Assemblea constituent hi assistiren per Barcelona els senyors Joan Riba i Antoni Jansana.

La crisi vinícola.—Els viticultors de Villena, Yecla i Jumilla, que formaven part de la comissió que visità el cap del Govern per a exposar-li l'enguniosa situació de la indústria del vi, projecte celebrar un banquet a honor d'Eleuteri Abat, comissari regi de Foment, que presidí la comissió, i que va saber exposar al marquès d'Estella la forma en la qual es troben els problemes que afecten la viti-vinicultura, la qual indústria, si se desatén, produirà la ruïna del 80 per 100 de l'agricultura llewantina.

La protecció d'animals i plantes.—A Madrid, a la Residència del príncep d'Hohenlohe, s'ha celebrat una reunió per a la constitució de la Federació de Societats protectores d'Animals i Plantes.

El propòsit d'aquesta entitat, és evitar els mals tractes i sofriments; contribuir al desenrotllament de les espècies útils a l'home; cooperar al foment i conservació d'arbres i plantes; ajudar a l'agricultura per medi de la protecció als ocells insectívors i vetllar pel compliment i aplicació de les lleis, interessant dels governs ajut per a protegir als animals i plantes.

També es procurarà el sosteniment d'asils, clíniques i ambulàncies per a assistir als animals domèstics, instal·lació d'abeuradors a les vies públiques, i que en sacrifici i destrucció d'animals, s'usin els procediments que menys els facin sofrir.

El Port de Tarragona ha donat sortida durant la present quinzena a 2788 bocois de vi, 157 tones d'oli, 605 sacs d'avellana en gra i 200 amb clofolla; 500 caixes d'ametlla en gra i 470 sacs amb clofolla i 740 caixes de nous en gra.

El proteccionisme Nord-América.—Als Estats Units existeix el "Quarantine Act. Núm. 37" que permet posar traves a la importació de productes agrícoles. Els químics tenen així base de trobar en tot els perills per a la salut, analitzant les condicions dels productes.

Per altra part, la comissió de duanes ha tramès per tot Europa uns missioners encarregats d'informar sobre les condicions en les quals es troben els productes que es venen als Estats Units. Aquests missioners amenacen amb no deixar entrar les mercaderies si no se'ls donen els detalls més íntims, àdhuc aquells en els quals entra el secret industrial.

Els nous aranzels alemanys.—Els nous aranzels que seran sotmesos al Reichstag modifiquen les valoracions de 1902 i són molt proteccionistes, especialment pel que es refereix a l'agricultura i la gran indústria, que

estan defensades pels partits polítics de la dreta. Per a la negociació de tractats els drets aranzelaris podran sofrir rebaixes.

La reforma afecta 945 articles, entre els quals mereixen consignar-se els drets elevats sobre el blat i el ferro. Els automòbils també són molt protegits per tal de permetre a la indústria alemanya posar-se al nivell de l'estrangera. Les indústries tèxtils sofreixen també forts recàrrecs i els drets dels productes químics arriben al 10 per 100 del valor. També són augmentats els drets sobre la petita mecànica, la seda artificial i les esponges.

BIBLIOGRAFIA

INSTRUCCIONS PRACTIQUES PEL CONREU DE LA REMOLATXA SUCRERA. Un folletó de 8 planes. Barcelona, 1925.

Interessant folletó de divulgació, on d'una manera molt clara és explicat el conreu racional de la remolatxa sucrera.

ABONOS. Un folletó de 19 planes. Barcelona, 1925.

Es la traducció castellana dels articles publicats a AGRICULTURA, dels quals fou fet també un important tiratge en català.

ESTACION DE VITICULTURA Y ENOLOGIA DE VILAFRANCA DEL PANADES. Memoria de su funcionamiento en 1924. Per Cristóbal Mestre Artigas.

L'Estació Enològica de Vilafranca del Panadès es distingeix de les altres que coneixem per la tasca pràctica i constant que ve realitzant. Les nombroses memòries que porta publicades, constitueixen un conjunt de treballs que es consulten amb profit per tal com en elles es dona compte del resultat d'estudis i observacions de veritable interès pel viticultor, estudis i observacions que ben sincerament lamentem que no siguin divulgats i sobretot que no siguin imitats per altres institucions oficials que es dediquen prevalentment a la tasca oficinesca, en la qual, ben segur, excel·leixen.

L'agricultura i la ramaderia han d'anar plegades. Tot bon pagès ha de criar bestiar. Així, ultra augmentar els seus ingressos amb els productes del bestiar, els augmenta també pel major producte que obté de les terres que conrea.

CONSULTORI

En aquesta secció les contestarem gratuïtament i per torn rigorós a totes les consultes que facin els lectors

A. S. Ciutat.—L'únic llibre castellà que ens sembla recomanable és: *Font de Mora, El Naranjo*, de la Casa Calpe. Costa 7 pessetes.

Li advertim que els nostres climes, però, no són gaire favorables a aquesta planta. Vegi sinó el que ha passat amb les plantacions de la Costa i les del Pla del Llobregat.

C. A. Vilanova.—Les seves gallines tenen agalles a les potes. Faci estovar les crostes ficant les potes de les malaltes en aigua calenta; després les mulla amb petroli.

Es convenient desinfectar el galliner regularment, car aquesta malaltia és produïda per un petit insecte, un acàrid, que viu sota l'escata de les potes.

J. R. T., Amposta. — Si les formigues puguen als tarongers és perquè aquests deuen ésser atacats ben segur per alguna cotxinilla, la qual produeix un suc dolç que les formigues mengen àvidament.

No es tracta, doncs, de combatre directament la formiga, sinó la cotxinilla. Quan aquesta hagi desaparegut, les formigues deixaran de pujar a les plantes. Fixi's en les fulles, brots tendres, fruits i trobarà segurament alguna cosa anormal.

No podem endevinar, com pot comprendre, la cotxinilla que ataca els seus tarongers, però podem indicar-li un remei que s'aplica a totes i que va molt bé: pulveritzar els arbres amb una solució composta per Lisol, 3'5 litres i aigua 100 litres. Aquesta solució no crema. Hauria de fer uns quants tractaments espaiats d'uns 20 d'es per anar matant totes les cotxinilles que vagin neixent, car llur aparició és successiva.

Es possible que els seus arbres tinguin el negre, ço que confirmaria l'existència d'una cotxinilla. El remei que li aconsellem també l'all berarà d'aquesta malura.

Hem passat la seva queixa a l'administració; atribuïm la pèrdua dels números al bon servei de correus.

CALENDARI

de sèmres i plantacions de Farratges més generalitzats o cultivats a Catalunya

MAIG I JUNY

FARRATGES

Alfals. — Col geganta (per a fulles). — Remolatxa grossa (un poc tard).

També es sembra espès per a farratge verd:

Sorgo o Meuca dolça. — Trèbol gros o Trèfula. I herbes de prat en regadiu.

Blat de moro o moresc. Guixes.

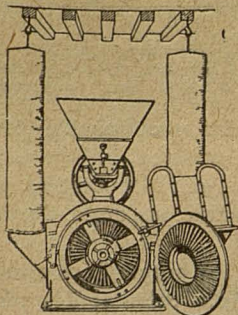
Per a major detalls dirigir-se a

XANCÓ I CALVIS

BAILÉN, 2. ETL. - BARCELONA

LLAVORS PER FARRATGES DE PURESA I GERMINACIÓ GARANTIDA

No compreu sense demanar preus a aquesta casa.

Molinos Trituradores El Campeón Universal

Patente de invención núm 84.698 y 91.267

para toda clase de granos, pajas, despojos y demás materias.

El molino triturador «El Campeón Universal» es el único molino que no produce polvo, pudiendo trabajar sin cambio alguno en la dirección deseada, teniendo dos mangas de aspiración, por cuyo motivo no recalienta la molienda; lo construyo en cuatro tamaños para de esa forma poder llenar todos los menesteres desde el pequeño ganadero hasta el potente industrial.

Producción en harina de maíz para piensos de 150 a 1.000 kilogramos hora.

Único constructor y vendedor que los instala y cobra una vez puesto en marcha dando el resultado y rendimiento convenido.

Finura y grueso de molienda deseado

MARCOS TORRAS. — Riereta 15 y Aurora 11

Teléfono 1201 A - BARCELONA

RAJOLES, TEULES, TOTXOS

maons (plens i buits) cairons, etc., ha de fabricar-los a màquina a fi d'obtenir de la terra tot el seu rendiment

La casa VILLALTA, de Barcelona, és la que millor podrà servir-lo en

Màquines, Fornes Assecadors

tot el que pertany a la indústria ceràmica i de fabricació de materials per a construcció

Visiti o escrigui avui mateix a la SECCIÓ A de la casa

Vda. J. F. VILLALTA, S. en C.

BARCELONA

OFICINES:

Nou Sant Francesc, 28

Apartat Correus n.º 65

Telèfon 568

J. Roig Chovar

Muntaner, 53 - Tel. 2390 A.
BARCELONA

BOMBES

TUBERIES - MOTORS

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

Les seves VINYES, ARBRES,
HORTA i JARDÍ, necessiten
un bon polvoritzador.

”MURATORI”

és, entre tots, el més pràctic. No s'ha
de bombar ruixant! Estalvia temps i
líquid. Es imitat per molts, però no
igualat per cap altre, en construcció
perfeccionaments i

Aquest i altres 20 Models van
descrits en nostre Catàleg

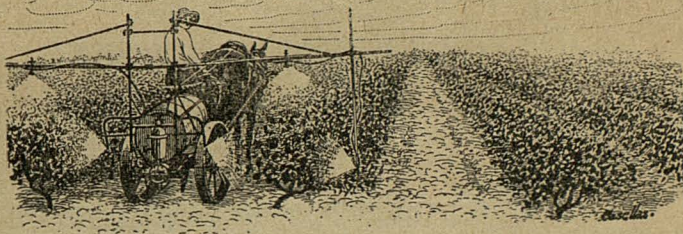
QUALSEVULLA D'ELLS LI DONARÀ SATISFACCIÓ

P. CASELLAS

Méndez Núñez, 4, pl.

BARCELONA

Demani el
Catàleg i
Referències

LISOL

Insecticida indispensable a
l'Agricultura
Ramaderia
i Higiene

Demani's el fulletó «EL LISOL
EN AGRICULTURA» que enviem
gratis.

Vallès Germans

Masini, 79 - Sans - Barcelona

Compañía Anónima
de Productos
Químicos

Sulfat de ferro de
classes especials
per a l'agricultura

— Acids sulfúric, muriàtic,
nític i fluorídric. - Amoníac pu-
ríssim i comercial. Alums, Bisul-
fats de sosa Sulfat d'Alúmina, de
sosa, de zenc. Mini de plom, Litar-
giri, Sulfur de ferro, etc. —

MONCADA, 23
Barcelona

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

SOCIETAT ENOLÒGICA DEL PENEDÈS

(SOCIETAT ANONIMA) CONTINUADORA DE

SERDÀ, ROS I C.^A VILAFRANCA DEL PENEDÈS

AGENCIA A BARCELONA: VALENCIA, 278

PREMSES CONTINUES «MABILLE»

Les més perfeccionades : Les més sòlides : Les més econòmiques

PREMSES MECÀNIQUES AUTOMÀTIQUES : PREMSES A MÀ : TREPITJADORES : BOMBES : MANGUERES I AIXETES PER A TINES

INSTAL·LACIONS MODERNES PER A CELLERS COOPERATIUS

Productes Enològics : Aparells d'anàlisi de vins : Adobs químics : Sofres : Sulfats

Bàscules
caixes per a
cabals
Pibernat
Parlament, 9
Barcelona

SOFRE

Grans Refineries a
Tarragona de la "Unió
Sulfur C.^o" S. A. E.

Productes garantitzats de 99
per 100 de puresa, amb anàlisi
dels més importants

Laboratoris de Viticultura

Únics proveïdors de la
Unió de Viticultors de Catalunya

Per a preus i detalls dirigir-se a la
Secció Comercial de Tarragona
Rambla Sant Carlos, 20

Telèfon 672

En dirigir-vos a les cases anunciadores citeu AGRICULTURA

ALTHEIM

Pinso melassat sec per a tota mena de bestiar : Rendeix la major utilitat per a l'engreix i la producció de llet

Es un excel·lent complementari per al cas de treballs de fatiga

L'Altheim està exempt de tota generació patògena i és presentat com un segó.

Composició promitjana i comparada

	Altheim %	Ordi %	Civada %	Blat de moro %	Gar- rofa %
Aigua	3'56	14'—	12'40	12'70	13'—
Greixos	0'59	2'30	5'20	4'70	0'50
Cel·lulosa	9'85	4'90	11'20	2'30	9'10
Matèries amilàcees	65'39	66'10	57'80	68'60	69'97
Matèries protèiques.	12'22	10'—	10'40	10'10	5'08
<small>(D'aquestes el 8'32 % és albúmina pura)</small>					
Cendres	8'39	2'70	3'—	1'60	2'35
<small>(El 0'15 % d'aquestes cendres és àcid fosfòric assimilable)</small>					
	100'00	100'00	100'00	100'00	100'00

(Anàlisi de l'Institut d'Inspecció i Comprovació de Leipzig).

L'Altheim és, doncs, un producte de gran nutrició que, barrejat amb el pinso de grans, n'augmenta el rendiment.

És interessant de remarcar que l'Altheim conté un 10 % menys d'aigua que les altres substàncies i això fa que sigui un 10 % més barat.

Dosis per a barrejar per meitat amb els grans

	Quilos
Cavalls grans	(pesant de 650 a 800 quilos) 2'500
» mitjans	» » 500 a 650 » 2
» petits	» » 350 a 500 » 1'500
Bous d'engreix	2'500
» de treball	2'500
Vaques de llet	2
Vedelles	0'250 a 1'200
Bens	0'075 a 0'250
Moltons d'engreix	0'075 a 0'300
Porcs.	(per 100 quilos de pes) 1'

Per a donar-lo es reparteix amb els pinsos del dia, substituint una part de l'aliment ordinari per l'Altheim corresponent.

Es convenient d'humitejar-lo una mica abans de donar-lo per a que no sigui tant eixut.

L'Altheim és ensacat a 80 quilos.

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA

OCCYSOL

Es el producte únic, patentat, d'efecte meravellós per a impedir el creixement de la herba dolenta i la destrucció radical de la existent en Avingudes, Passeigs, Camins, Pistes de Tennis, Camps de Futbol, Hipòdroms, Vies de Ferrocarril, Tramvies, etc., tals com Asperilla (planta perenne), Agram, Ortigues, Sarses, etc., etc.

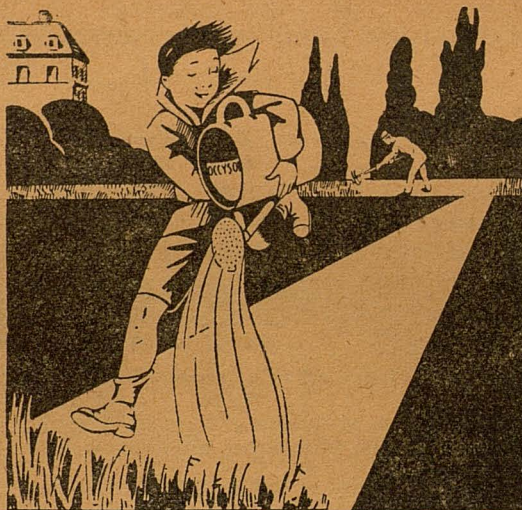
Garantitzem aconseguir mitjançant l'aplicació de l'**OCCYSOL**, netejar de vegetació inútil qualsevol terreny

Un noi, jugant, fa, en deu minuts, el treball que un home faria en un dia, degut al producte

No és verinós

No és càustic per a les mans, ni corrosiu per als utensilis ni vestits

Tenim nombrosos Certificats d'empleu

Efecte durader

Sòl immunitzat

Treball net

Representa un estalvi efectiu de diners i de temps, obtenint un treball ben fet

OCCYSOL

Destructor radical de la vegetació inútil

FABRICAT PER: **Compañía Anónima de Productos Químicos-Barcelona**

Agent general de venda per a Espanya i ses possessions:

MANUEL CAZE

Rambla de Catalunya, núm. 66 :: BARCELONA

Venda al detall: **Srs. Fill de J. Vidal i Ribas, S. en C. :: Barcelona**

PREUS

Paquets cartró 1 quilo, net: Ptes. 5'00   Barrils llaunà 5 quilos net: Ptes. 23'75
"   » 2   »   »   »   9'75   "   » 19   "   »   »   45'00

Partides majors en barrils de 50 a 100 quilos - S'envien fullets a qui ho sol·liciti

En dirigir-vos a les cases anunciadores, citeu AGRICULTURA